

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2023 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu, II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia Wojciech Langer**

Protokolant: Katarzyna Szczygieł

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2023 roku

sprawy **R. D. (D.)**

córki F. i J. z domu Z.

urodzonej (...) w N.

oskarżonej o to, że:

w okresie od nieustalonego dnia i miesiąca do dnia 16 marca 2022r. w N. znęcała się nad dwoma kotami nieustalonej rasy oraz psem nieustalonej rasy poprzez przetrzymywanie ich w zamkniętym mieszkaniu w niewłaściwych warunkach bytowania, w stanie rażącego zaniedbania, to jest w stanie zagłodzenia – bez odpowiedniego dostępu do pokarmu i wody przez okres znacznie wykraczający poza minimalne potrzeby zwierząt, utrzymywanie zwierząt w brudzie, nie leczenie ich mimo występujących chorób a ponadto kocur trzymany był na uwięzi w sposób stały dłużej niż 12 godzin w ciągu doby w wyniku czego posiadał widoczny ślad wytarcia sierści w okolicy szyi i karku obejmującego cały obwód szyi,

tj. o przestępstwo z art. 35 ust. 1a ustawy o ochronie zwierząt

I. **uznaje** oskarżoną R. D. za winną popełnienia czynu zarzucanego jej aktem oskarżenia, stanowiącego przestępstwo z art. 35 ust. 1a ustawy o ochronie zwierząt i za to na mocy powołanego przepisu przy zastosowaniu art. 37a § 1 kk **wymierza** jej karę 7 (siedmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 (dwudziestu czterech) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art. 35 ust. 3 ustawy o ochronie zwierząt **orzeka** wobec oskarżonej R. D. przepadek na rzecz Skarbu Państwa dwóch kotów nieustalonej rasy, opisanych w akcie oskarżenia i odebranych oskarżonej 16 marca 2022 roku;

III. na podstawie art. 35 ust. 5 ustawy o ochronie zwierząt **orzeka** oskarżonej R. D. nawiązkę na rzecz schroniska dla zwierząt (...) w L., ul. (...) w kwocie 2.000 (dwóch tysięcy) złotych;

IV. na podstawie art. 624 § 1 kpk **zwalnia** oskarżoną R. D. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych;

V. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy prawo o adwokaturze **zasądza** od Skarbu Państwa na rzecz adwokat J. G. kwotę 840 (ośmiolet czterdziestu) złotych – tytułem nieopłaconych kosztów obrony udzielonej oskarżonej z urzędu.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 824/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	R. D.	w okresie od nieustalonego dnia i miesiąca do dnia 16 marca 2022r. w N. znęcała się nad dwoma kotami nieustalonej rasy oraz psem nieustalonej rasy poprzez przetrzymywanie ich w zamkniętym mieszkaniu w niewłaściwych warunkach bytowania, w stanie rażącego zaniedbania, to	

		<p>jest w stanie zagłodzenia – bez odpowiedniego dostępu do pokarmu i wody przez okres znacznie wykraczający poza minimalne potrzeby zwierząt, utrzymywanie zwierząt w brudzie, nie leczenie ich mimo występujących chorób a ponadto kocur trzymany był na uwięzi w sposób stały dłużej niż 12 godzin w ciągu doby w wyniku czego posiadał widoczny ślad wytarcia sierści w okolicy szyi i karku obejmującego cały obwód szyi,</p> <p>tj. przestępstwo z art. 35 ust. 1a ustawy o ochronie zwierząt</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
R. D. zamieszkiwała w N. pod adresem ul. (...).	zeznania J. F. (1)	20, 24, 70v-71	
zeznania H. K.	25, 70		
wyjaśnienia oskarżonej	29-30, 53, 66		
W pewnym momencie R. D. wyprowadziła się z w/w mieszkania, pozostawiając tam dwa koty i psa.	zeznania J. F. (1)	20, 24, 70v-71	
zeznania H. K.	25, 70		
zeznania D. J.	71		
wyjaśnienia oskarżonej	29-30, 53, 66		

W dniu 16.03.2022 r., przymusowy zarządca budynku J. F. (1), który od kilku dni wyczuwał z lokalu numer (...) przy ulicy (...), wydobywający się fetor - a fakt taki zgłaszali także inni lokatorzy - wezwał ślusarza, który dokonał otwarcia drzwi do tego mieszkania. J. F. (1) oraz towarzyszący mu wówczas H. K. zauważyli ogromny nieporządek w środku tego lokalu, mnóstwo odchodów zwierzęcych oraz kota, który szedł w ich stronę. Biorąc pod uwagę w/w okoliczności oraz ryzyko, że może się tam znajdować padnięte zwierzę, wezwali patrol Policji.	zeznania J. F. (1)	20, 24, 70v-71	
zeznania H. K.	25, 70		
zeznania A. O.	6-7, 69v-70		
protokół oględzin miejsca – mieszkanie przy ul. (...) wraz z dokumentacją fotograficzną	2-4, 8-19		
A. O. - technik weterynarii, wezwana na miejsce zdarzenia przez Policję, zabezpieczyła znajdujące się w w/w mieszkaniu zwierzęta - dwa koty i psa.	zeznania A. O.	6-7, 69v-70	
Z treści opinii lek. weterynarii M. S. wynika, że zwierzęta ujawnione w lokalu przy ul. (...) - pies i dwa koty -	opinia	22	

<p>były przetrzymywane w niewłaściwych warunkach bytowania, w stanie rażącego zaniedbania (zagłodzenie). Ponadto zwierzęta były utrzymywane w brudzie, nie były leczone mimo występujących u nich chorób, a także jeden z kotów był na uwięzi dłużej niż 12 godzin. Na piersi, w okolicy szyi i karku tego kota był także ślady w postaci wytarcia włosów, bez uszkodzenia skóry. Zmiana powstała od sznurka, którym był przywiązany ten kot. Pies padł przed badaniem.</p>			
<p>W czasie zdarzenia R. D. miała zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem (okoliczności z art. 31 § 1 i 2 k.k. nie zachodzą). Biegli stwierdzili u oskarżonej osobowość nieprawidłową. R. D. nie wykazuje zaburzeń psychotycznych ani upośledzenia umysłowego. Może prowadzić obronę w sposób samodzielny i rozsądny.</p>	<p>opinia sądowo-psychiatryczna</p>	<p>57-58</p>	
<p>R. D. była wcześniej karana sędownie za przestępstwo p-ko mieniu.</p>	<p>Karta karna</p>	<p>50-51</p>	
<p>1.Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu</p>	

		(ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	R. D.	<p>w okresie od nieustalonego dnia i miesiąca do dnia 16 marca 2022r. w N. znęcała się nad dwoma kotami nieustalonej rasy oraz psem nieustalonej rasy poprzez przetrzymywanie ich w zamkniętym mieszkaniu w niewłaściwych warunkach bytowania, w stanie rażącego zaniedbania, to jest w stanie zagłodzenia – bez odpowiedniego dostępu do pokarmu i wody przez okres znacznie wykraczający poza minimalne potrzeby zwierząt, utrzymywanie zwierząt w brudzie, nie leczenie ich mimo występujących chorób a ponadto kocur trzymany był na uwięzi w sposób stały dłużej niż 12 godzin w ciągu doby w wyniku czego posiadał widoczny ślad wytarcia sierści w okolicy szyi i karku obejmującego cały obwód szyi,</p> <p>tj. przestępstwo z art. 35 ust. 1a ustawy o ochronie zwierząt</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
R. D. nie znęcała się nad swoimi zwierzętami, tj. psem i dwoma kotami.	wyjaśnienia oskarżonej	29-30, 53, 66	

OCena DOWOdów			
1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	zeznania A. O.	<p>A. O. – technik weterynarii zeznała, że w dniu 16.03.2022 r., na prośbę f-szy Policji, udała się pod adres J. (...) gdzie miała zabezpieczyć znajdujące się tam zwierzęta, tj. dwa koty i psa. Po wejściu do w/w mieszkania świadek zauważyła małego szczeniaka oraz burego kota. W kolejnym pokoju, do kaloryfera przywiązany był następny kot. Długość liny wynosiła ok. 100 cm. W mieszkaniu panował ogólny nieład, wszędzie były zwierzęce odchody. Czuć było fetor, a znajdujące się w mieszkaniu fekalia zalegały tam więcej niż jeden dzień. Świadek nie widziała w mieszkaniu pojemnika z wodą ani jedzeniem. Natomiast pojemniki, które były na miejscu to były puste puszki po konserwach i garnki. W lecznicy A. O. przebadala zwierzęta. Koty były odwodnione i wygłodniałe. Zwierzęta musiały także wcześniej spożywać coś nieodpowiedniego, gdyż ich odchody miały czerwony kolor. Na</p>	

		<p>moment wejścia do przedmiotowego mieszkania nie istniało zagrożenie dla życia i zdrowia tych zwierząt, jednak gdyby przebywały dłużej w takich warunkach, to ten stan mógłby ulec zmianie.</p> <p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka. Zaprezentowana przez A. O. relacja procesowa pozostaje spójna z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym, w tym zwłaszcza opinią biegłego lekarza weterynarii. W ocenie Sądu jawi się jako szczerza i logiczna oraz wewnętrznie spójna i konsekwentna. Przede wszystkim świadek, jako technik weterynarii pracujący w lecznicy weterynaryjnej, nie związana z żadną ze stron, emocjonalnie nie była zaangażowana w konkretne rozstrzygnięcie sprawy i jako taka jawi się jako świadek obiektywny, niemający żadnego interesu w przedstawianiu faktów w sposób odmienny niż miały one w rzeczywistości przebieg, a przez to w pełni wiarygodnymi.</p>
zeznania J. F. (1)	J. F. (1) zeznał, że lokal numer (...) pod adresem J. (...) zajmowała R. D.. Z racji tego że z mieszkania wydobywał się ogromny fetor, a kobiety nie było od kilku dni w mieszkaniu,	

J. F. (1) powiadomił o sytuacji Sanepid. Urząd ten jednak stwierdził, że nie jest władny wejść do wspomnianego lokum. Gdy jednak świadek usłyszał głosy zwierząt z wnętrza domu rozwiercił zamki (zlecając to ślusarzowi), żeby zobaczyć co tam się dzieje. Był z nim wówczas sąsiad K.. Ze względu na fetor i ogólny bałagan, świadek podejrzewał że mogą tam być martwe zwierzęta, a zatem zawiadomił o sytuacji Policję. J. F. (1) dodał, że w dniu 11.03.2022 r. wyłączył bezpiecznik przed mieszkaniem R. D., a w dniu 16.03.2022 r. ten bezpiecznik dalej nie był włączony. Świadczy to o tym, że przez te dni w mieszkaniu nie było R. D..

Sąd dał wiarę także zeznaniom tego świadka. Zaprezentowana przez niego relacja procesowa pozostaje spójna z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym, w tym zwłaszcza opinią biegłego lekarza weterynarii. Ewentualny konflikt między oskarżoną, a świadkiem zdaniem Sądu, nie powoduje, że zeznania tego świadka nie są wiarygodne, bowiem przedstawione przez niego okoliczności potwierdzają inne zgromadzone dowody, czyli opinia biegłego lekarza

	weterynarii, zeznania A. O. i dokumentacja fotograficzna Policji.	
zeznania H. K.	<p>H. K. zeznał, że od kilku dni czuć było feter oraz pisk zwierząt z mieszkania D.. Kilka razy świadek widział także na parapecie tego mieszkania kota, przeważnie uwięzowanego. Ponadto kot ten czasem polował na gołębie, a zatem zdaniem świadka najpewniej był głodny. W dniu 16.03.2022 r. spotkał J. F. (1) pod mieszkaniem nr (...), który powiedział, że ma nakaz sądowy do otwarcia drzwi tego lokum. H. K. przez otwarte drzwi zauważył kota (innego niż ten opisany powyżej), na miejscu było także mnóstwo odchodów zwierząt. Wówczas mężczyźni zawiadomili Policję. Z rozmów z sąsiadami wynika, że R. D. mogło nie być w mieszkaniu nawet 8 dni.</p> <p>Sąd dał wiarę także zeznaniom tego świadka. Zaprezentowana przez niego relacja procesowa pozostaje spójna z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym, w tym zwłaszcza opinią biegłego lekarza weterynarii.</p>	
zeznania D. J.	D. J. zeznał, że bywał w mieszkaniu R. D., jednak w okresach wcześniejszych niż objęty aktem oskarżenia. Po długiej	

przerwie, przyjechał do kamienicy przy ulicy (...), dopiero w dniu 16.03.2022 r. Widział jak z mieszkania wynoszone są zwierzęta. Jego zdaniem były w dobrym stanie. W mieszkaniu nie było włączone oświetlenie. R. D. wyprowadziła się z tego mieszkania, zostawiając tam zwierzęta. Tam była woda i jedzenie dla tych zwierząt. Zdaniem Świadka R. D. zawsze dobrze opiekowała się zwierzętami. Nie wie dlaczego tych zwierząt ze sobą nie zabrała.

Generalnie, Sąd uznał zeznania tego świadka za wiarygodne. Potwierdził on m. in, że w mieszkaniu przy ul. (...), R. D. nie mieszka już na stałe. Natomiast podkreślenia wymaga, że zeznania tego świadka nie były kluczowe przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy, gdyż świadek nie był w w/w mieszkaniu w okresie objętym aktem oskarżenia. Co do wizualnego stanu zwierząt, to zeznania A. O. oraz opinia weterynaryjna, potwierdzają spostrzeżenia D. J.. Nie zmienia to jednak faktu, że sama okoliczność, że poprzednio R. D. prawidłowo opiekowała się swoimi zwierzętami oraz że nie było widocznych obrażeń, nie oznacza samo w sobie, że nie doszło do przestępstwa znęcania.

<p>wyjaśnienia oskarżonej</p>	<p>Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej tylko w ograniczonym zakresie, który to zakres potwierdzały także inne dowody, a mianowicie za prawdziwe Sąd uznał takie fakty jak to, że R. D. mieszkała w lokalu numer (...) przy ul. (...) oraz że ujawnione tam zwierzęta należą do niej.</p>	
<p>protokół oględzin miejsca – mieszkanie przy ul. (...) wraz z dokumentacją fotograficzną</p>	<p>Protokół wraz z załącznikami stanowi obiektywny obraz tego, jak wyglądało mieszkanie nr (...) przy ul. (...).</p> <p>Dokument urzędowy sporządzony przez uprawnioną osobę w przepisanej przez prawo formie. Brak okoliczności, które podważałyby wiarygodność tej dokumentacji</p>	
<p>opinia</p>	<p>Z treści opinii lek. weterynarii M. S. wynika, że zwierzęta ujawnione w lokalu przy ul. (...) - pies i dwa koty - były przetrzymywane w niewłaściwych warunkach bytowania, w stanie rażącego zaniedbania (zagłodzenie). Ponadto zwierzęta były utrzymywane w brudzie, nie były leczone mimo występujących u nich chorób, a także jeden z kotów był na uwięzi dłużej niż 12 godzin. Na piersi, w okolicy szyi i karku tego kota był także ślady w postaci wytarcia</p>	

	<p>włosów, bez uszkodzenia skóry. Zmiana powstała od sznurka, którym był przywiązany ten kot.</p> <p>Sąd w całości podzielił opinię biegłego jako pełną, jasną oraz należycie umotywowaną. Opinia spełnia wymogi określone w art. 200 k.p.k. i została wytworzona przez osobę posiadającą odpowiednie kwalifikacje zawodowe. Jej treść nie była także kwestionowana przez strony postępowania - nie sformułowano żadnych zarzutów co do tej opinii.</p>	
opinia sądowo-psychiatryczna	<p>W czasie zdarzenia R. D. miała zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem (okoliczności z art. 31 § 1 i 2 k.k. nie zachodzą). Biegli stwierdzili u oskarżonej osobowość nieprawidłową. R. D. nie wykazuje zaburzeń psychotycznych ani upośledzenia umysłowego. Może prowadzić obronę w sposób samodzielny i rozsądny.</p> <p>Sąd w całości podzielił opinię biegłych jako pełną, jasną oraz należycie umotywowaną. Opinia spełnia wymogi określone w art. 200 k.p.k. i została wytworzona przez osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje zawodowe. Jej treść nie była także kwestionowana</p>	

	przez strony postępowania - nie formułowano żadnych zarzutów co do tej opinii.		
Karta karna	R. D. była karana sądowo za przestępstwo p-ko mieniu. Dokument urzędowy, uzyskany przez kompetentną osobę. Brak okoliczności, które podważałyby wiarygodność tej dokumentacji		
1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	wyjaśnienia oskarżonej	R. D. nie przyznała się do stawianego jej zarzutu i początkowo odmówiła składania wyjaśnień. Przed Sądem potwierdziła, że nie jest winna. Wyjaśniła także, że wyprowadziła się z mieszkania przy ulicy (...), ale w mieszkaniu tym była codziennie. Zwierzęta były zdrowe. Kot był przywiązywany tylko na czas wietrzenia domu (maksymalnie kilka godzin dziennie). W mieszkaniu było sprzątane także codziennie. Oskarżona sugerowała,	

	<p>że mieszkanie zostało zdewastowane przez F. i K.. Z J. F. (1) oskarżona pozostaje w konflikcie.</p> <p>Sąd wyjaśnienia oskarżonej uznał za niewiarygodne i nielogiczne. Po pierwsze nie jest możliwe, że kot był przywiązywany do kaloryfera tylko wyjątkowo i to maksymalnie na kilkugodzinne okresy, gdyż stwierdzono u niego obrażenia, które nie mogły powstać w warunkach opisanych przez R. D.. Kolejno, nie jest możliwe że oskarżona codziennie sprzątała w przedmiotowym mieszkaniu, o czym świadczy ilość odchodów zwierzęcych ujawnionych w mieszkaniu nr (...), przy ulicy (...) (vide protokół oględzin miejsca – mieszkanie przy ul. (...) wraz z dokumentacją fotograficzną). Nie jest także możliwe, że dbała o wyżywienie i napojenie zwierząt w podstawowej minimalnej ilości, czemu przeczą zeznania A. O. i opinia biegłego lekarza weterynarii.</p>		
<p>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo</p>	<p>I</p>	<p>R. D.</p>

	warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Zgodnie z art. 6 ust. 1a i 2 ustawy z dnia 21.08.1997 r. o ochronie zwierząt zabrania się znęcania nad zwierzętami. Przez znęcanie się nad zwierzętami należy rozumieć zadawanie albo świadome dopuszczanie do zadawania bólu lub cierpień, a w szczególności :</p> <p>1) umyślne zranienie lub okaleczenie zwierzęcia, niestanowiące dozwolonego prawem zabiegu lub procedury w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 15 stycznia 2015 r. o ochronie zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych lub edukacyjnych, w tym znakowanie zwierząt stałocieplnych przez wypalanie lub wymrażanie, a także wszelkie zabiegi mające na celu zmianę wyglądu zwierzęcia i wykonywane w celu innym niż ratowanie jego zdrowia lub życia, a w szczególności przycinanie psom uszu i ogonów (kopiowanie);</p> <p>1a) znakowanie zwierząt stałocieplnych przez wypalanie lub wymrażanie;</p>			

2) (uchylony);

3) używanie do pracy albo w celach sportowych lub rozrywkowych zwierząt chorych, a także zbyt młodych lub starych oraz zmuszanie ich do czynności, których wykonywanie może spowodować ból;

4) bicie zwierząt przedmiotami twardymi i ostrymi lub zaopatrzonymi w urządzenia obliczone na sprawianie specjalnego bólu, bicie po głowie, dolnej części brzucha, dolnych częściach kończyn;

5) przeciążanie zwierząt pociągowych i jucznych ładunkami w oczywisty sposób nieodpowiadającymi ich sile i kondycji lub stanowi dróg lub zmuszanie takich zwierząt do zbyt szybkiego biegu;

6) transport zwierząt, w tym zwierząt hodowlanych, rzeźnych i przewożonych na targowiska, przenoszenie lub przepędzanie zwierząt w sposób powodujący ich zbędne cierpienie i stres;

7) używanie uprzęży, pęt, stelaży, więzów lub innych urządzeń zmuszających zwierzę do przebywania w nienaturalnej pozycji, powodujących zbędny ból, uszkodzenia ciała albo śmierć;

8) dokonywanie na zwierzętach zabiegów i operacji chirurgicznych przez osoby nieposiadające wymaganych uprawnień bądź niezgodnie z zasadami sztuki lekarsko-weterynaryjnej, bez zachowania koniecznej ostrożności i oględności oraz w sposób sprawiający ból, któremu można było zapobiec;

9) złośliwe straszenie lub drażnienie zwierząt;

10) utrzymywanie zwierząt w niewłaściwych warunkach bytowania, w tym utrzymywanie ich w stanie rażącego zaniedbania lub niechlujstwa, bądź w pomieszczeniach albo klatkach uniemożliwiających im zachowanie naturalnej pozycji;

11) porzucanie zwierzęcia, a w szczególności psa lub kota, przez właściciela bądź przez inną osobę, pod której opieką zwierzę pozostaje;

12) stosowanie okrutnych metod w chowie lub hodowli zwierząt;

13) (uchylony);

14) (uchylony);

15) organizowanie walk zwierząt;

16) obcowanie płciowe ze zwierzęciem (zoofilia);

17) wystawianie zwierzęcia domowego lub gospodarskiego na działanie warunków atmosferycznych, które zagrażają jego zdrowiu lub życiu;

18) transport żywych ryb lub ich przetrzymywanie w celu sprzedaży bez dostatecznej ilości wody umożliwiającej oddychanie;

19) utrzymywanie zwierzęcia bez odpowiedniego pokarmu lub wody przez okres wykraczający poza minimalne potrzeby właściwe dla gatunku.

Stosownie do brzmienia art. 35 ust. 1 i 1a cyt. ustawy kto zabija, uśmierca zwierzę albo dokonuje uboju zwierzęcia z naruszeniem przepisów art. 6 ust. 1, art. 33 lub art. 34 ust. 1-4 podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. Tej samej karze podlega ten, kto znęca się nad zwierzęciem.

Przetrzymywanie zwierząt w mieszkaniu wręcz pokrytym zwierzęcymi odchodami, bez odpowiedniego dostępu do wody i pokarmu, w brudzie, nie zapewnienie im pomocy lekarskiej oraz spowodowanie u jednego z kotów widocznego śladu wytarcia sierści w okolicy szyi i karku obejmującego cały obwód szyi, z całą stanowczością stanowią

przejaw znęcania nad zwierzętami.

Sam fakt zaistnienie powyższych okoliczności, tj. brak dostępu do wody i pożywienia, brud itp. jest zdaniem Sądu niewątpliwy i wynika przede wszystkim z zeznań A. O., opinii lekarskiej-weterynaryjnej oraz dokumentacji fotograficznej sporządzonej na miejscu zdarzenia w dniu 16.03.2022 r. Dowody te mają charakter obiektywny i Sąd nie znalazł żadnych podstaw do ich kwestionowania.

Konstrukcja znęcania się nad zwierzętami z art. 35 ust. 1a ustawy z dnia 21.08.1997 r. o ochronie zwierząt, podobnie jak bezprawne pozbawienie życia zwierzęcia, dla ustalenia znamion przedmiotowych przestępstwa wymaga odwołania się do innych przepisów ustawy, w szczególności art. 6 ust. 1a i 2. Zgodnie z pierwszym z nich obowiązuje zasada zakazująca znęcania się nad zwierzętami, zaś w art. 6 ust. 2 ustawa wyjaśnia, co rozumie przez to przestępstwo (vide powyższe wyliczenie). Zatem zgodnie z brzmieniem cytowanego powyżej artykułu 6 ustawy z dnia 21.08.1997 r. o ochronie zwierząt, opisane w akcie oskarżenia zachowania, tj. m. in.

przetrzymywanie zwierząt bez odpowiedniego dostępu do pokarmu i wody przez okres znacznie wykraczający poza minimalne potrzeby zwierząt, utrzymywanie zwierząt w brudzie, nie leczenie ich mimo występujących chorób, stanowi samo w sobie formę znęcania nad zwierzętami (vide art. 6 ust. 2 pkt 10 i 19 cyt. ustawy). W tym miejscu podkreślić należy, że dla bytu przestępstwa znęcania się nad zwierzęciem (art. 35 ust. 1a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, Dz. U. z 2020 r. poz. 638) nie jest konieczne dążenie sprawcy do zadania zwierzęciu cierpienia. Zamiar bezpośredni sprawcy powinien obejmować samą czynność sprawczą znęcania się nad zwierzęciem w rozumieniu art. 6 ust. 2 tej ustawy, a nie jego wolę zadania bólu lub cierpienia zwierzęciu. (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 lipca 2020 r., sygn. II KK 222/19). Zatem, nie jest istotne aby sprawca obejmował wolę zadania bólu lub cierpienia zwierzęciu, ale aby obejmował swoim zamiarem samą czynność opisaną w art. 6 przedmiotowej ustawy. Taka sytuacja ma niewątpliwie miejsce w badanym stanie faktycznym. R. D. zostawiła swoje zwierzęta

same, w warunkach bez wody i pożywienia, w brudzie. Wiedziała zatem co czyni. Jako osoba dorosła miała świadomość tego, że nawet jeżeli zostawi wodę zwierzętom, to jedzenie to szybko się skończy lub może ulec zepsuciu. Wiedziała, że należy zapewnić zwierzętom należyłą opiekę leczniczą, że będą załatwiać swoje potrzeby fizjologiczne, a tym samym zabrudzą mieszkanie, należy je zatem sprzątać. Mimo świadomości powyższego, R. D. nie troszczyła się o swoje zwierzęta. Powyższe zatem uzasadniało przyjęcie, że swoim zachowaniem oskarżona wyczerpała znamion przestępstwa z art. 35 ust. 1a analizowanej ustawy.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. D.	I		Sąd, uznając oskarżoną R. D. za winną popełnienia czynu zarzucanego jej aktem oskarżenia, stanowiącego przestępstwo z art. 35 ust. 1a ustawy z dnia 21.08.1997 r. o ochronie zwierząt i za to na mocy powołanego przepisu przy zastosowaniu art. 37a § 1 k.k. wymierzył jej karę 7 (siedmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej,

kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 (dwudziestu czterech) godzin w stosunku miesięcznym.

Czyn oskarżonej jest czynem karygodnym – oczywistym jest, że jego społeczna szkodliwość przekracza stopień znikomy. Oskarżona znęcała się nad swoimi zwierzętami głodząc je, utrzymując w brudzie, nie lecząc mimo takiej konieczności oraz trzymając jednego kota stale na uwięzi. Trzeba podkreślić, że zwierzę jest istotą żyjącą, zdolną do odczuwania cierpienia, a człowiek jest mu winien poszanowanie, ochronę i opiekę.

Wina oskarżonej nie budzi wątpliwości. Od każdej dojrzałej, dorosłej i zdrowej osoby wymaga się aby dawała posłuch normie prawnej.

Wymierzając oskarżonej karę za przypisane jej przestępstwo, Sąd uwzględnił wszelkie okoliczności wskazane w art. 53 § 1 k.k., zgodnie z którym Sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze

i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Czyniąc rozważania na temat kary Sąd doszedł do wniosku, że zachowanie oskarżonej, ma charakter odosobniony i nie jest przejawem utrwalonego lekceważenia dla porządku prawnego panującego w społeczeństwie. R. D. była uprzednio karana, ale było to jednak dawno, wymierzona jej wówczas kara pozbawienia wolności podlegała zawieszeniu i czyn za który została ukarana nie dotyczył materii badanej w toku niniejszego postępowania. Łagodząco w zakresie tego czynu poczytano oskarżonej także to, że zwierzęta nie odniosły poważnych obrażeń oraz stosunkowo krótki (bo maksymalnie kilkudniowy) okres trwania przestępstwa. Biorąc pod uwagę w/w okoliczności, Sąd postanowił sięgnąć po dobrodziejstwo płynące z art. 37a § 1 k.k. i wymierzyć oskarżonej karę nieizolacyjną. Zdaniem Sądu kara ta jest w niniejszej sprawie najwłaściwsza, gdyż praca niesie ze sobą także element wychowawczy, a wymieniając w/w okoliczności łagodzące, nie można jednak zapominać,

			że czyn oskarżonej godził w żywe stworzenia zdolne do odczuwania, którymi oskarżona powinna się opiekować i troszczyć o nie. Zdaniem Sądu, kara ta utrwali w oskarżonej pogląd o tym, że nie warto popełniać przestępstw.
II		<p>Sąd, na podstawie art. 35 ust. 3 ustawy z dnia 21.08.1997 r. o ochronie zwierząt orzekł wobec oskarżonej R. D. przepadek na rzecz Skarbu Państwa dwóch kotów nieustalonej rasy, opisanych w akcie oskarżenia i odebranych oskarżonej w dniu 16.03.2022 r.</p> <p>Do takiego rozstrzygnięcia Sąd był zobligowany na mocy cytowanego przepisu ustawy. Zabezpieczony w dniu 16.03.2022 r. pies padł, a zatem z oczywistych względów Sąd nie orzekł o jego przypadku, ograniczając przepadek do dwóch w/w kotów.</p>	
III		<p>Sąd, na podstawie art. 35 ust. 5 ustawy z dnia 21.08.1997 r. o ochronie zwierząt orzekł oskarżonej R. D. nawiązkę na rzecz schroniska dla zwierząt (...) w L., ul. (...) w kwocie 2 000 (dwóch tysięcy) złotych.</p> <p>Do takiego rozstrzygnięcia Sąd był zobligowany na mocy cytowanego przepisu ustawy. Miarkując</p>	

		<p>wysokość nawiązki, Sąd miał na względzie sytuację majątkową, rodzinną i finansową oskarżonej, która nie pracuje, nie posiada majątku i ma na utrzymaniu 5 dzieci, a opieka nad nimi uniemożliwia jej podjęcie pracy zarobkowej. Biorąc pod uwagę w/w okoliczności, nawiązka w kwocie 2 000 zł nie powinna stanowić dla oskarżonej nadmiernego obciążenia.</p>	
<p>Inne ROZSTRZYGNĘCIA Zawarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>7. Koszty procesu</p>			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
IV	<p>Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., Sąd zwolnił oskarżoną R. D. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.</p> <p>Za takim ukształtowaniem rozstrzygnięcia o kosztach sądowych przemawia sytuacja majątkowa, rodzinna i finansowa oskarżonej, która nie pracuje, nie posiada majątku i ma na utrzymaniu 5 dzieci, opieka nad nimi z kolei uniemożliwia jej podjęcie pracy zarobkowej. Ponadto orzeczono wobec oskarżonej nawiązkę w kwocie 2 000 zł na cel związany z ochroną zwierząt. W związku z powyższym o kosztach rozstrzygnięto jak w sentencji wyroku.</p>	
V	<p>Sąd, na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982 r. Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokat Joanny Gracy kwotę 840 (ośmiuset czterdziestu) złotych – tytułem nieopłaconych kosztów obrony udzielonej oskarżonej z urzędu, w toku postępowania sądowego, uwzględniając stan normatywny wynikający ze skutków orzeczeń Trybunału</p>	

	Konstytucyjnego, min. w sprawie SK 66/19.	
Podpis		